

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci žalobkyně **R. S.**, bytem T. 1039/8, J., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne **26. 8. 2013**, č. j. **MPSV-UM/10223/13/4S-OLK**, ve věci nepřiznání příspěvku na péči,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí označeného shora, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 24. 4. 2013, č. j. MPSV – UM/10223/13/4S – OLK, jímž bylo rozhodnuto nepřiznat žalobkyni příspěvek na péči.

[2] Žalobkyně v žalobě namítala, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím

z dále uvedených skutkových a právních důvodů. Napadeným rozhodnutím nebylo naplněno ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Napadené rozhodnutí se nikde v obsahu nevypořádává s žalobkyní vznesenými námitkami a skutečnostmi uvedenými v odborných lékařských nálezech. Žalovaný se bez bližšího vysvětlení opírá jen o předchozí rozhodnutí Úřadu práce ČR a o jeho závazné stanovisko, tj. posudek o invaliditě vypracovaný OSSZ v Jeseníku, a také posudek PK MPSV. Tento postup žalovaného má za následek, že byly zcela opomenuty základní důkazní prostředky, které popisují schopnost žalobkyně zvládat úkony základních životních potřeb v jejím přirozeném sociálním prostředí, a také nebylo naplněno ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, ačkoliv sám žalovaný v napadeném rozhodnutí výsledek sociálního šetření zmiňuje jako jeden z podkladů svého rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného je také vnitřně rozporné. Názor žalovaného, že doložené lékařské zprávy nepřinášejí nová posudkově významná zjištění, neboť u účastníka řízení nedošlo k výraznému zhoršení zdravotního stavu ani výskytu nových diagnóz, případně nových symptomů případě diagnostikovaných onemocnění, je subjektivní a navíc rozporný názor členů PK MPSV, který v žádném případě nekoresponduje se současným zdravotním stavem žalobkyně a předloženou odbornou lékařskou dokumentací. Naopak, vzhledem k věku žalobkyně dochází k progresi zdravotních obtíží právě spojených s jejím věkem, žalobkyně je narozena v roce 1927. V poslední době např. má stále závažnější problémy s pohybem horních a dolních končetin a s pohybem na další vzdálenosti. Tyto obtíže ovlivňují např. schopnost žalobkyně nejen mobility, obstarávání nákupu i schopnost stravování, styk s jejím okolím, včetně návštěv lékaře, což jí znesnadňuje dodržovat naordinovaný léčebný režim. Posudek PK MPSV obsahuje tvrzení, která jsou v naprostém rozporu s objektivní realitou a ničím nepodložená. Z posudkových závěrů PK MPSV také není patrná žádná návaznost na jednotlivé podklady, což znamená, že komise nevysvětluje, o jaký konkrétní podklad ten který závěr týkající se jednotlivých základních životních potřeb opírá. Naopak jejich závěry jsou rozporné s odbornými lékařskými nálezy, které žalobkyně v rámci jednání předložila. Sám žalovaný ve svém rozhodnutí tvrdí, že vycházel z aktuální odborné lékařské dokumentace, rozhodnutí však svědčí o opaku. Posudková komise tyto rozpory spolehlivě nevysvětluje a neodstraňuje, pouze rozhodla jinak. Žalobkyně byla přesvědčena, že rozhodnutí nemá naprosto oporu v jí předložených odborných lékařských nálezech. Domnívala se, že posudková komise nepostupovala správně při zhodnocení jejích všech schopností zvládat úkony základních životních potřeb. Z těchto odborných lékařských nálezů vyplývá, že v současné době trpí výraznými ortopedickými a neurologickými obtížemi, které vyžadují dohled a pomoc při zvládání úkonů základních životních potřeb. Žalobkyně byla přesvědčena, že mimo úkony základních životních potřeb, které považuje posudková komise za nezvládnuté ve smyslu § 2 odst. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., nezvládá další úkony základních životních potřeb. Ze strany posudkové komise nebyly v případě žalobkyně kompetence podle § 2 odst. 1 citované vyhlášky pro zvládání úkonů základních životních potřeb prokázány. Co se týče sporných úkonů, odkázala žalobkyně na své odvolání a vyjádření k podkladům předchozích rozhodnutí. Posudková komise nevzala v úvahu činnost tvořící obsah jednotlivých úkonů a nedodržela kritéria při posuzování míry závislosti. Protože žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při úkonech více

základních životních potřeb, měl jí být přiznán podle § 9 zákona o sociálních službách příspěvek na péči. Proto žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí v celém rozsahu a vrácení věci k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žaloba je totožná s obsahem odvolání v téže věci. Žalovaný se v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí ke všem vzneseným námitkám již vyjádřil, resp. se s ním náležitě vypořádal. K výzvě soudu žalovaný přesto uvedl, že žalobkyně dne 25. 2. 2013 podala žádost o příspěvek na péči. Následně Úřad práce realizoval sociální šetření a požádal o posouzení stupně závislosti žalobkyně, z jehož výsledku vyplynulo, že žalobkyně nesplňuje podmínky nároku na poskytování příspěvku na péči. Úřad práce dne 24. 4. 2013 vyhotovil rozhodnutí, kterým žalobkyni příspěvek na péči nepřiznal. Posouzení stupně závislosti žalobkyně bylo provedeno Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, detašované pracoviště v Ostravě, bez přítomnosti žalobkyně. Z tohoto posouzení vyplynulo, že žalobkyně není k datu vydání napadeného rozhodnutí Úřadu práce považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby a že vzhledem ke svému zdravotnímu ústavu není schopna zvládnout dvě z posuzovaných základních životních potřeb, a to tělesnou hygienu a péči o domácnost. K námitce o nedodržení § 68 odst. 3 správního řádu žalovaný konstatoval, že v rámci odvolacího správního řízení vždy postupuje v souladu s právními předpisy a zároveň, že v rozhodnutí ze dne 26. 8. 2013 neshledalo žádné jejich porušení, a to ani s ohledem na dikci § 68 správního řádu. Žalovaný nevycházel z žádného závazného stanoviska, rozhodně ne z posudku o invaliditě vypracovaného OSSZ v Jeseníku. Při svém rozhodování hodnotil veškeré podklady obsažené ve spisové dokumentaci, zejména pak výsledek sociálního šetření a posudek PK MPSV. Vypořádal se rovněž s námitkami žalobkyně uvedenými v odvolání, zejména s námitkami směřujícími ke zvládnání základních životních potřeb. Žalobkyně nenamítala nezvládnání konkrétních základních životních potřeb (označila spíše jednotlivé aktivity), uvedla, že nezvládá více základních životních potřeb, než jí bylo uznáno. Ministerstvo se proto zabývalo všemi základními životními potřebami, které nebyly uznány jako nezvládané. Žalovaným tak bylo zcela naplněno ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, zejména pokud jde o hodnocení zvládnání jednotlivých životních potřeb v návaznosti na hodnocení jejich zvládnání v přirozeném sociálním prostředí. Žalobkyně okrajově zmiňuje rozpor mezi výsledkem sociálního šetření a mezi výsledkem posouzení stupně závislosti OSSZ, resp. PK MPSV. Výsledek sociálního šetření slouží jako jeden z podkladů, ze kterých posudková komise vychází při svém posuzování, posudková komise ve svém posudku a ministerstvo v žalobou napadeném rozhodnutí se s výsledky v návaznosti na zvládnání základních životních potřeb vypořádalo. K námitce proti posouzení zdravotního stavu žalobkyně, resp. s posouzením zvládnání základních životních potřeb žalovaný uvedl, že dospěl k závěru, že žalobkyně nezvládne dvě ze základních životních potřeb, a to tělesnou hygienu a péči o domácnost. Žalovaný na základě shromážděné podkladové dokumentace považoval za prokázané, že ostatní základní životní potřeby, které nebyly vyhodnoceny jako nezvládané, by měla žalobkyně být schopna samostatně vykonat (i když obtížněji nebo v pomalejším tempu), a to právě vzhledem ke svému dokumentovanému zdravotnímu stavu. Důvody, které žalovaného vedly k názoru, že neuznané základní životní potřeby je

žalobkyně schopna zvládat, jsou podrobně uvedeny v rozhodnutí. Orgánem kompetentním zhodnotit zdravotní stav na základě jednotlivých lékařských nálezů, vyhodnotit tyto lékařské nálezy, zjistit, zda mezi jednotlivými lékařskými nálezy nejsou rozpory, i PK MPSV. Tato posudková komise provedla posouzení stupně závislosti v řádném složení v souladu se zákonem o organizaci sociálního zabezpečení, vycházela z lékařských zpráv a posudků vypracovaných odbornými lékaři o zdravotním stavu žalobkyně, přihlédla k výsledku sociálního šetření, vypořádala se s námitkami žalobkyně, shodla se v hodnocení posudkovým závěrem OSSZ, posudek obsahuje posudkový závěr, ze kterého vyplývá posouzení zdravotního stavu se zřetelem na zvládání základních životních potřeb. Žalovaný ve správním řízení zhodnotil provedené důkazy, které správnost posudku z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti a dospěl k názoru, že posudek PK MPSV byl úplný a přesvědčivý. Proto z něj při svém rozhodování vycházel. Ministerstvo je kompetentní zhodnotit, zda je posudek PK MPSV vnitřně bezrozporný, avšak nehodnotí konkrétní aplikaci posudkových kritérií, kterou zvolí posudkový lékař. K odborným lékařským zprávám, na které žalobkyně v žalobě poukazuje, žalovaný sdělil, že zprávy odborných lékařů prokazují skutkový stav věci, resp. aktuální celkový zdravotní stav účastníka řízení. Posudek PK MPSV pak prokazuje stav právní, který hodnotí konkrétní způsob, kterým lze zjištěný zdravotní stav účastníka řízení aplikovat na příslušná ustanovení právních předpisů v rámci stanovení stupně závislosti účastníka řízení. V rámci odvolacího správního řízení došlo k novému posouzení stupně závislosti účastníka řízení, resp. přezkumu postupu posudkového zhodnocení OSSZ se závěrem, že žalobkyně nesplňuje podmínky nároku na přiznání příspěvku na péči a OSSZ při hodnocení stupně závislosti nepochybně. Žalovaný považoval posudek posudkové komise za vnitřně bezrozporný a stanovisko posudkové komise za objektivní, a to především s ohledem na aktuální kompletní podkladovou dokumentaci, která byla při jednání komise k dispozici. Proto ministerstvo z posudku PK MPSV vycházel jako z jednoho z podkladů své správní úvahy. Samotné přesvědčení žalobkyně, že komise nevyhodnotila jednotlivé lékařské nálezy tak, jak by si přála, je pro stanovení stupně závislosti nerozhodné. Zhoršení zdravotního stavu nebylo prokázáno, pokud by ke zhoršení došlo, pak by muselo jít o takové zhoršení, které je možné považovat za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona o sociálních službách. Ministerstvo neshledalo rozpory v podkladové dokumentaci, zejména mezi posudkem PK MPSV a informacemi z provedeného sociálního šetření. Po prostudování veškeré podkladové dokumentace, včetně informace ze sociálního šetření provedeného Úřadem práce a posudku PK MPSV, dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nesplňovala podmínky nároku na přiznání příspěvku na péči. Žalovaný byl přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech, že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně, a proto navrhlo žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

[4] Po poučení a výzvě soudu v souladu s § 36 odst. 1 s. ř. s. žalobkyně soudu sdělila, že navrhuje ustanovení soudního znalce z oboru geriatry za účelem vypracování znaleckého posudku o funkčním dopadu zdravotního stavu žalobkyně, ne schopnost zvládat úkony základních životních potřeb podle vyhlášky

č. 505/2006 Sb., protože považuje posudek vypracovaný PK MPSV v rámci odvolacího řízení za tendenční a neobjektivní. Žalobkyně doložila lékařskou zprávu z denzitometrie ze dne 11. 8. 2011 a anamnézu ze dne 3. 9. 2012.

[5] Vzhledem k námitkám žalobkyně a ke skutečnosti, že právní řád neumožňuje opětovné posouzení stupně závislosti prostřednictvím jiné posudkové komise MPSV, ustanovil k návrhu žalobkyně soud znalce MUDr. T. V., znalce z oboru zdravotnictví, se specializací posudkové lékařství. Ten podal posudek ze dne 26. 5. 2014.

[6] Ve znaleckém posudku znalec provedl výpis z doložené dokumentace žalobkyně a soudního spisu včetně posudků ze správního řízení a záznamu o sociálním šetření, dále popsal své šetření ze dne 9. 5. 2014 a ve shrnutí a posudkové rozvaze vypsál diagnózy žalobkyně, obecnou posudkovou rozvahu, vymezil schopnost žalobkyně zvládat základní životní potřeby, provedl konkrétní posudkovou analýzu a konstatoval odpovědi na otázky soudu a na námitky vyplývající z odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce.

[7] Znalec i přes skutečnost, že Posudková komise MPSV a OSSZ uznaly neschopnost žalobkyně zvládat dvě ze základních životních potřeb, hodnotil, že žalobkyně je schopna zvládat všechny základní životní potřeby. Tento svůj závěr znalec odůvodnil tak, že podle doložené zdravotnické dokumentace, sociálního šetření i vlastního vyšetření nebyla zjištěna žádná těžká funkční porucha nebo ztráta tělesných funkcí. V současnosti při hodnocení nemocí se používají různé klasifikace, které jsou spíše klinické rázu. Z některých klinických klasifikací lze odvodit i klasifikaci odpovídající MKF. V tomto konkrétním případě u posuzované jsou popisovány degenerativní změny kolenního kloubu III. stupně vlevo. Klinická klasifikace degenerativních změn je pětistupňová, proto degenerativní změny III. stupně je možno považovat za středně těžkou poruchu tělesné struktury. Z jiného lékařského nálezu je patrné hodnocení postižení ischemické choroby srdeční jako CCS III. Klinicky tento stupeň postižení je definován tak, že u postižené osoby kardiovaskulární výkonnost je snížena natolik, že dochází k poklesu výkonu při lehkém zatížení, např. i při chůzi po rovině. Posuzovaná při vlastním vyšetření znalcem se pohybovala po bytě, nevykazovala naprosto žádné známky dušnosti, proto lze pochybovat o správnosti této klasifikaci funkční poruchy. Dušnost jako příznak poklesu kardiovaskulární výkonnosti bývá natolik subjektivně vnímán, že každý pacient, který jí trpí, tento příznak udává. Pacientka je schopna chodit i po schodech, přitom žádné takové potíže neudává. Stejně tak subjektivní potíže tohoto charakteru nevyplývají z žádného lékařského nálezu.

[8] U posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav v období od 25. 2. 2013 do 26. 8. 2013. V uvedeném období nedošlo k žádným změnám dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobkyni z hlediska zákona č. 108/2006 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb. v předmětném období bylo možno považovat za plně soběstačnou. Některá omezení, která jsou přítomna u žalobkyně, nedosahují úrovně postižení, o kterých se pojednává v citovaných právních normách. Žádná funkční postižení, která jsou přítomna u posuzované, nelze

považovat za ztrátu funkční schopnosti nebo těžké funkční postižení. Nejedná se o neschopnost zvládat základní životní potřeby.

[9] K odvolání ve správním řízení znalec uvedl, že „ačkoliv posudkový lékař dochází k závěru o tom, že trpí skutečnými a vážnými ortopedickými a neurologickými obtížemi“, jakákoliv klasifikace, která není zpracována v souladu s obecně uznávanou a standardizovanou normou, je stěží přezkoumatelná. „Tento závěr je v rozporu jednak s výsledky místního sociálního šetření a jednak v absolutním rozporu s předloženými lékařskými odbornými nálezy, tedy celkově podhodnocený“. Ze sociálního šetření vyplývá, že posuzovaná velmi špatně slyší. Posuzovaná podle vlastního vyšetření je schopna komunikovat, a to i bez použití sluchadla, telefonem i přes domovní dorozumívací zařízení. Ztráta sluchu přesněji by šla diagnostikovat audiologickým vyšetřením. Pro účely vyloučení těžké ztráty sluchu jsou však zcela dostačující informace, které jsou k dispozici.

[10] Ve vyjádření ze dne 11. 6. 2014 žalobkyně uvedla, že se znaleckým posudkem zásadně nesouhlasí. Schody může zvládat směrem dolů pouze tak, že si stoupne postupně oběma nohama na schodek, neboť levým kolenem nemůže ohýbat normálně. Schody směrem nahoru při chůzi se zadýchává, musí si udělat přestávku (znalec ji nevyzkoušel). Žalobkyně vlastní telefon pro hůře slyšící od 15. 3. 2012 a rovněž vlastní sluchátka k televizi od roku 2010. Psaní se věnovat může pouze z nutnosti a krátce, rozbolí ji ruka a prsty. S přípravou jídla má potíže kvůli bolesti pravého ramene. Přestože se léčí, brání jí v tom i bolesti prstů na obou rukou. Objednávku na bezlepkovou stravu nikde neberou a nerozvážíjí. Žalobkyně doložila lékařskou zprávu ze dne 5. 6. 2014. V koupelně se nenachází žádná skříň, nýbrž stará malá obyčejná pračka. Koupelna není vybavena tak, že by se dalo chytit něčeho, je to v panelovém domě, v koupelně žalobkyně nemá ani pevný schodek, aby se dalo stoupnout si na to a vkročit do vany při malé prostore a menší výšce (145 cm). Proto je pomoc druhé osoby nutná, aby se zabránilo úrazu při hrozící lomivosti kostí při osteoporóze. Žalobkyně dlouhodobě trpí únikem moči a občasným únikem stolice, která je řídká, musí užívat vložky. Žalobkyně rovněž není schopna vyprat, vyžehlit ani osobní a další prádlo kvůli svým potížím s páteří, ramenem a prsty. Nákupy jí musí obstarat druhá osoba. Domácnost má žalobkyně starou a nevybavenou moderními přístroji, vše musí vykonávat ručně. Pomoc je nutná. Žalobkyně přiložila lékařské zprávy, které znalec vůbec nehodnotil, přestože byly odeslány. Žalobkyně také přiložila kopii odpracovaných let a kopii od napadení jako důkaz ohledně obvinění pomluvy. Podle přiložené lékařské zprávy ortopeda ze dne 5. 6. 2014 trpí žalobkyně bolestmi rukou a pravého ramene, objektivně pravé rameno je bolestivé, bez proteplení či zarudnutí, pohyb prstů je omezen bolestí. Podle lékařské zprávy ze dne 29. 5. 2014 trpí žalobkyně osteoporózou, artrózou a dalšími potížemi (část zprávy je nečitelná).

[11] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 26. 8. 2013.

[12] Ze správního spisu soud zjistil, že řízení, které vyústilo ve vydání žalobou napadeného rozhodnutí, bylo zahájeno žádostí o příspěvek na péči, doručeného Úřadu práce ČR – krajské pobočce v Olomouci dne 25. 2. 2013.

[13] Podle záznamu ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči ze dne 5. 3. 2013 žalobkyně velmi špatně slyší, sluchadla nemá, trpí bolestmi kloubů a pravé ruky, kterou nemůže plně používat, má artrózu a nemocné srdce, žalobkyně se pohybuje o dvou francouzských holích, chůzi do schodů a ze schodů zvládá s pomocí hole a zábradlí, ven chodí velmi málo, maximálně se projde na náměstí asi 200 m. Vstávání a usedání zvládá pomocí holí, změny polohy na lůžku zcela sama. Prostředky hromadné dopravy nevyužívá, dle sdělení to nezvládne, na nádraží nebo zastávku nedojde a na cestování nemá peníze. Žalobkyně je plně orientovaná všemi kvalitami, ale je velmi nesnášenlivá, neustále má pocit, že jí někdo chce ublížit, pomlouvají ji sousedi, dělají vše pro to, aby nedostávala žádné dávky atd. Žalobkyně je velmi komunikativní, sdělovanému rozumí, smysluplně se vyjadřuje, je schopna napsat pohled, přání sourozencům na Slovensko, zvládne i telefonování. Jídlo si připraví a podá sama, nají se vsedě u kuchyňské linky, uvaří si jednoduché jídlo; oblékání včetně výběru oblečení zvládne sama. S tělesnou hygienou jí pomáhá dcera, sprchuje ji ve vaně, kde má k dispozici sedačku. Do vany a z vany jí pomáhá dcera, která ji i namydlí, osprchuje a osuší, myje jí i vlasy. Žalobkyně trpí občasným únikem moči a samovolnými odchodem stolice, používá inkontinentní vložky, samotný výkon potřeby, včetně očisty zvládne sama. Léky si připravuje sama do dávkovače a dcera jí užívání a přípravu kontroluje. Žalobkyně je rozvedená, žije sama, vychovala dvě děti, dcera je v důchodě a žije s manželem v téže domě jako žalobkyně, děti už má zaopatřené. Se synem v zahraničí nejsou spolu vůbec kontaktu. S péčí o domácnost a domácími pracemi žalobkyni pomáhá dcera nebo pečovatelská služba, pomohou jí i vnoučata – děti dcery žijící v Praze. Pečovatelská služba provádí nákupy a úklid, dcera pomáhá při koupání a s vnoučaty zajišťuje náročnější úkony – mytí oken, čištění koberců ap. Žalobkyně žije v bytě 0+2 v prvním patře panelového domu bez výtahu v blízkosti náměstí, vybavení standardní, vlastní francouzské hole. Žalobkyně dopoledne většinou leží, po obědě čte, sleduje televizi. V zimě nechodí ani ven, je stále doma. Pokud je hezky, jde se projít na náměstí. S nikým z domu nebo sousedství neudrhuje kontakty, myslí si, že na ni sousedé žalují, ztěžují jí život, občas venku s někým pohovoří.

[14] Podle posudku lékařské posudkové služby OSSZ Jeseník ze dne 11. 4. 2013 žalobkyně není osobou, která není schopna zvládat radní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při dvou základních životních potřebách: tělesná hygiena a péče o domácnost.

[15] Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 24. 4. 2013 byla zamítnuta žádost o příspěvek na péči. V odůvodnění toto rozhodnutí citovalo výsledek posouzení uvedený shora a záznam ze sociálního šetření.

[16] V odvolání obsahově částečně totožném s žalobou žalobkyně požadovala přiznání příspěvku na péči odpovídajícímu I. stupně závislosti. Žalovaný popsal průběh správního řízení, podotkl, že posouzení stupně závislosti bylo provedeno bez přítomnosti žalobkyně a vyplynulo z něj, že žalobkyně není k datu vydání napadeného rozhodnutí Úřadu práce považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby a není schopna zvládat s ohledem na svůj zdravotní stav dvě ze základních životních potřeb – osobní hygienu a péči o domácnost. Žalovaná popsala, ze které podkladové dokumentace vycházela (vypsala konkrétní lékařské zprávy) a konstatovala, že posudková komise dospěla k závěru, že posudkový závěr OSSZ vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nebyly nalezeny rozpory, které by se týkaly skutečností rozhodných pro posudkový závěr. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru OSSZ zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo funkčních důsledků významných pro posudkový závěr. Na základě provedeného přezkumu dospěla PK MPSV k závěru, že posudkový závěr OSSZ lze potvrdit. Dne 30. 7. 2013 obdržela PK MPSV lékařské nálezy, které byly zaslány žalobkyní. K ní žalovaný konstatoval, že vyjádření praktické lékařky nepřineslo nové posudkově rozhodné skutečnosti a vyšetření ze dne 1. 8. 2011 (denzitometrie) je staršího data a nejedná se tedy o aktuální informace, které by přinášely nové, dosud neznámé, informace. Propouštěcí zpráva ze dne 18. 3. 2013 byla k dispozici při jednání posudkové komise. Zdravotní záznam MUDr. P. ze dne 5. 6. 2013 nepřinesl nové skutečnosti, které by měly vliv na posuzování zvládání základních životních potřeb. Všechny doložené lékařské zprávy tedy nepřinášejí nová posudkově významná zjištění, neboť u žalobkyně nedošlo k výraznému zhoršení zdravotního stavu ani k výskytu nových diagnóz, případně nových symptomů dříve diagnostikovaných onemocnění. Žalovaný považoval posudek PK MPSV za vnitřně bezrozporný a stanovisko komise za objektivní, a to především s ohledem na aktuální kompletní podkladovou dokumentaci, která byla při jednání komise k dispozici. Posuzování zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči a následné stanovení stupně závislosti je plně v kompetenci OSSZ a PK MPSV. Vzhledem k tomu, že posudkoví lékaři vycházeli z úplné aktuální zdravotnické dokumentace, neměl žalovaný důvod pochybovat o objektivitě stanovisek OSSZ a PK MPSV, které vycházely z doložených nálezů ošetřujícího lékaře, z výsledků sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popř. z výsledků funkčních vyšetření a z výsledků vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Žalovaný odkázal na § 9 odst. 4 a 5 zákona o sociálních službách. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně nebyla schopna ke dni vydání odvoláním napadeného rozhodnutí Úřadu práce samostatně vykonat dvě ze základních životních potřeb. U zbývajících základních životních potřeb považoval žalovaný za prokázané, že by je měla být žalobkyně schopna samostatně vykonat vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, i když obtížněji nebo v pomalejším tempu. K odvolacím námitkám žalovaný rozebral všech osm

neuznaných základních životních potřeb. K mobilitě uvedl, že u žalobkyně není dokumentováno takové dlouhodobé či trvalé závažné postižení pohybového či nosného ústrojí, které by vylučovalo mobilitu. Dolní končetiny plní svoji funkci a žalobkyně schopna chůze s využitím kompenzačních pomůcek (dvě francouzské hole). Žalobkyně má dostatečné pohybové, duševní a smyslové schopnosti, které umožňují zvládání činností spojených s mobilitou. Tyto skutečnosti jsou rovněž doloženy informacemi pocházejícími ze sociálního šetření provedeného Úřadem práce, kde je mj. uvedeno, že žalobkyně je samostatně schopna zvládat chůzi (i po schodech v obou směrech) nebo podnikat menší procházky (náměstí). Ve vztahu k orientaci žalovaný uvedl, že žalobkyně netrpí závažnou duševní poruchou ani vážnou poruchou orientace, je schopna vnímat zrakem i sluchem, i když je diagnostikováno zhoršení sluchu (bez používání sluchadel). Při sociálním šetření byla žalobkyně orientována všemi směry. Ohledně komunikace u žalobkyně není dokumentována závažná porucha mentálních schopností ani závažné narušení zrakového či sluchového vnímání, není přítomna vážná porucha funkce horních končetin, v rámci sociálního šetření byla komunikace možná, žalobkyně byla označena za komunikativní osobu. Pokud jde o stravování, žalobkyně netrpí dlouhodobým nebo trvalým postižením horních končetin, horní končetiny jsou bez paréz a není dokumentováno ani postižení hybnosti kloubů horních končetin; žalobkyně není stížena závažnou duševní poruchou či vážnou poruchou funkce zraku a sluchu, jsou zachovány dostatečné smyslové a duševní schopnosti včetně motoriky rukou. Informace ze sociálního šetření dokládají, že žalobkyně je schopna se sama najíst. Mezi aktivity charakterizující stravování nepatří obstarávání nákupů, které se hodnotí v rámci jiné základní životní potřeby (péče o domácnost). U oblékání a obuvi nebylo u žalobkyně prokázáno vážné narušení mentálních schopností, závažné poškození funkce zraku a sluchu, dostatečně jsou proto zachovány i fyzické schopnosti – horní končetiny plní svoji funkci. Sociální šetření potvrdilo schopnost žalobkyně samostatně se obléknout dle potřeby, i když s určitými obtížemi. U žalobkyně ohledně výkonu fyziologické potřeby nebylo prokázáno závažné postižení pohybového či nosného ústrojí, žalobkyně má dostatečné duševní a smyslové schopnosti, které umožňují zvládání této základní životní potřeby. Při sociálním šetření bylo zjištěno, že žalobkyně samostatně zvládá výkon fyziologické potřeby i použití inkontinenčních pomůcek. Ohledně péče o zdraví žalobkyně netrpí závažným pohybovým postižením, není prokázána vážná duševní porucha či porucha zraku a informace ze sociálního šetření prokazují, že je schopna si připravit a užít předepsanou medikaci. K osobním aktivitám – u žalobkyně není diagnostikováno závažné postižení funkce končetin, není prokázáno trvalé nebo dlouhodobé omezení funkce zraku a sluchu ani vážné omezení duševních schopností. Žalobkyně se věnuje především sledování televizních programů a četbě. K namítanému rozporu mezi výsledky sociálního šetření a výsledkem posouzení stupně závislosti OSSZ žalovaný uvedl, že výsledek sociálního šetření slouží jako jeden z podkladů a posuzování stupně závislosti je plně v kompetenci posudkových lékařů. Zprávy odborných lékařů prokazují skutkový stav věci, resp. aktuální celkový zdravotní stav účastníka řízení a posudek PK MPSV pak prokazuje stav právní, který hodnotí konkrétní způsob, kterým lze zjištěný zdravotní stav účastníka aplikovat na příslušná ustanovení právních předpisů v rámci stanovení stupně závislosti účastníka řízení. K námitce žalobkyně žalovaný uvedl, že stanovení stupně závislosti je plně

v kompetenci posudkové komise, a nikoliv v kompetenci žalovaného, který nemůže hodnotit postup OSSZ, neboť žalovaný není nadřízeným správním orgánem OSSZ. V rámci odvolacího řízení však došlo k novému posouzení stupně závislosti žalobkyně, resp. k přezkumu postupu posudkového zhodnocení OSSZ. Žalovaný neshledal porušení § 68 správního řádu v odvoláním napadeném rozhodnutí ani neshledal rozpory v podkladové dokumentaci, zejména mezi posudkem posudkové komise a informacemi z provedeného sociálního šetření. Po prostudování veškeré podkladové dokumentace žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně nesplňovala podmínky nároku na poskytování příspěvku na péči, že v rámci odvolacího správního řízení byl dostatečně zjištěn stav věci, o němž nelze mít důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech. Proto musel odvoláním napadené rozhodnutí potvrdit a odvolání žalobkyně zamítnout.

[17] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[18] Podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

[19] Nejdříve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. K žalobní námitce nepřezkoumatelnosti úvodem soud předesílá, že napadené rozhodnutí neshledal jako nepřezkoumatelné. Jak vyplývá z judikatury, za nepřezkoumatelné považujeme takové rozhodnutí, které postrádá základní náležitosti rozhodnutí. Těmi jsou výrok, odůvodnění a poučení. Již na první pohled je zjevné, že všechny tyto náležitosti napadené rozhodnutí beze zbytku splňuje. Můžeme též rozlišovat nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, považujeme za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně správní orgán rozhodl, tj. zda odvolání zamítl, odmítl nebo mu vyhověl. Spadají sem i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím vázán. Ani takové nedostatky v napadeném rozhodnutí nelze v žádném případě nalézt. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů podle

rozsudku Nejvyššího správního soudu je založena na nedostatku důvodů skutkových. Musí se při tom jednat o vady skutkových zjištění, o nichž správní orgán opírá své rozhodnutí. Jak vyplývá z předložených správních spisů i napadeného rozhodnutí, žalovaný námitky žalobce plně vyvrátil v napadeném rozhodnutí. K tomu soud dodává, že podle ustálené judikatury (usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 5. 1993, č. j. 6 A 68/93-10, příp. ze dne 28. 11. 1997, č. j. 5 A 27/1995-29, a navazující judikatura správních soudů, v čele s Nejvyšším správním soudem – viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47, nebo ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009-48, č. ve Sb. NSS 2646/2012, www.nssoud.cz) rozhodnutí správního orgánu prvního a druhého stupně tvoří jeden celek. I z tohoto pohledu požadavkům přezkoumatelnosti napadená rozhodnutí obstála.

[20] Podle § 64 s. ř. s. (podle kterého se přiměřeně užije pro soudní řízení správní občanský soudní řád) a podle § 101 odst. 1 písm. a) zákona č. 99/1965 3 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „o. s. ř.“) *k tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení, jsou účastníci povinni zejména tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti; neobsahuje-li všechna potřebná tvrzení žaloba (návrh na zahájení řízení) nebo písemné vyjádření k ní, uvedou je v průběhu řízení*. Podle § 101 odst. 1 písm. b) o. s. ř. *jsou účastníci povinni zejména plnit důkazní povinnost (§ 120 odst. 1) a další procesní povinnosti uložené jim zákonem nebo soudem*.

[21] Podle § 120 odst. 1 o. s. ř. *účastníci jsou povinni označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Soud rozhoduje, které z navrhovaných důkazů provede*.

[22] Mimo námitku nepřezkoumatelnosti žalobkyně brojila proti posouzení svého zdravotního stavu a stupně závislosti, tzn. proti zjištění a vyhodnocení skutkového stavu. Protože v soudním řízení správním ve věcech příspěvku na péči není dána kompetence posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, posoudit stupeň závislosti může pouze odborná osoba a tou je v soudním řízení správním pouze znalec z oboru zdravotnictví se specializací posudkové lékařství. O tom byla žalobkyně písemně poučena a navrhla ustanovení znalce.

[23] Znalecký posudek soud shledal jako úplný, bezrozporný, odborně dostatečně odůvodněný a přesvědčivý. Ve znaleckém posudku nejsou rozpory s doloženými lékařskými zprávami a posouzení zvládnutí základních životních potřeb odpovídá vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádí zákon o sociálních službách.

[24] Žalobkyně se k posudku vyjádřila, avšak nenavrhla žádný relevantní důkaz, který by vyvrátil tvrzení znalce, nepředložila ani nenavrhla soudu žádný důkaz, kterým by prokázala svá tvrzení, a tak neunesla svou důkazní povinnost. Lékařskou zprávu ortopeda ze dne 5. 6. 2014 a zprávu MUDr. P. ze dne 29. 5. 2014, které žalobkyně doručila soudu 12. 6. 2014 spolu s vyjádřením ke znaleckému posudku, soud nemohl posuzovat jako důkaz, neboť podle § 75 odst. 1 s. ř. s. přezkoumává napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu k datu jeho vydání, což bylo v souzené věci 26. 8. 2013. Propouštěcí zpráva ze dne 20. 2. 2014,

doložená žalobkyní soudu 11. 3. 2014, nemohla být použita jako důkaz ze stejného důvodu. Propouštěcí zpráva ze dne 18. 3. 2013 a zpráva ortopeda ze dne 26. 2. 2010 byly znalcem zhodnoceny a popsány k na straně 2 znaleckého posudku, zprávy ze dne 5. 6. 2013 a 25. 9. 2013 na straně 4 posudku a zprávy ortopeda ze dne 14. 8. 2013 a 16. 1. 2014 na straně 5 posudku. Anamnéza ze zprávy ze dne 3. 9. 2012 je vypsána na straně 4 znaleckého posudku.

[25] Soud proto zvažoval, zda ve věci existují takové pochybnosti nebo o důvody, které by ho vedly k tomu, aby nařídil provedení důkazu (podle § 52 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhodne, které z navržených důkazů provede, a může provést i důkazy jiné*) a shledal, že žádné takové důvody ve věci nejsou. Jak již uvedl v napadeném rozhodnutí žalovaný, skutečnosti zjištěné při sociálním šetření a uvedené v posudcích lékařské posudkové služby jak Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník, tak posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě nejsou v rozporu. Součástí soudního spisu a správního spisu, který má soud k dispozici, nejsou relevantní lékařské zprávy, které by byly v rozporu se shora uvedeným. Žalobkyně sama žádné takové lékařské zprávy nebo stanoviska, nálezy anebo posudky lékařů nepředložila. Svá tvrzení tak žalobkyně neprokázala a ani neuvedla žádnou skutečnost, která by mohla soud vést k nařízení dalšího dokazování anebo ke zrušení napadeného rozhodnutí. Proti sociálnímu šetření žalobkyně nic nenamítala, nijak proti jeho výsledkům nebrojila.

[26] V napadeném rozhodnutí jsou dostatečně popsány konkrétní důvody, proč žalobkyně je schopna zvládat všechny základní životní potřeby. S tímto zhodnocením se soud na základě prostudované spisové dokumentace ze správního i soudního spisu ztotožňuje. V případě posudkově významného zhoršení zdravotního stavu doloženého lékařskými nálezy si může žalobkyně podat novou žádost o příspěvek na péči.

[27] Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

[28] Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalovanému ze zákona nenáleží a žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Náklady na vyhotovení znaleckého posudku v případě žalobkyně, která byla osvobozena od placení soudních poplatků usnesením soudu ze dne 14. 3. 2014, č. j. 73 Ad 31/2013 – 33, nese v souladu s § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 16. 6. 2014

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně